

ved denne Lov oprettede Overformynderier. Forstkudet tilbagebetales i Løbet af 5 Aar.

§ 11.

Justitsministeriet meddeler Overformynderne fornødne Instruger, ordner Forretningsgangen, bestemmer den Virksomhed, som Amtmændene og indtil videre Retsbetjentene og Magistraterne

skulle udøve i Overformynderiernes Tjeneste, og bemyndiges til at træffe de Foranstaltninger, der ville være nødvendige til denne Lovs Gjennemførelse.

§ 12.

Denne Lov træder i Kraft senest den 1ste Oktober 1864.

Motiver til foranstaaende Lovudkast.

Under Behandlingen af forskjellige Rigsdagen i 9de Session (1857) forelagte Lovforslag blev det oftere udtalt, at Overformynderierne udenfor Kjøbenhavn trængte til en Omdannelse. Navnlig henstillede det Udvalg, der af Folketinget blev nedsat i Anledning af Udkastet til den senere under 29de December 1857 udfomne Lov om at Umyndiges Midler paa 100 Rd. og derunder ikke for Fremtiden skulle indfattes i Overformynderierne, i sin over det nævnte Udkast afgivne Betænkning til nærmere Overveielse, om en saadan Omdannelse ikke maatte være at iværksætte paa den Maade, at der for hver Amtsradsreds dannedes et Overformynderi, i hvilket de indenfor ethvert Amts Grænser liggende Kjøbstæders Overformynderier vilde være at optage. Med Hensyn til Bestyrelse og Tilsyn skulde disse Overformynderier underlægges Amtsrådene, hvem der skulde tilforordnes Udvalgte fra vedkommende Kjøbstæders Kommunalbestyrelser, Midlerne undergives den saakaldte Masseforvaltning og ved hvert Overformynderi ansattes en særskilt Bogholder og en særskilt Kasserer. Omkostningerne ved Bestyrelsen skulde dækkes ved en passende Afgift af de bestyrede Midler, dog ikke af dem, der vilde forblive indestaaende hos de Umyndiges Forældre, eller i alt Fald ved Tilskud af vedkommende Amtskommuners og Kjøbstæders Fonds, samt muligen ogsaa derved, at det paalagdes Debitørerne at yde et passende Bidrag. Forsaavidt der ikke maatte have Midler til at danne et Reservefond, maatte det paahvile vedkommende Amts- og Kjøbstads-

kommuner at erstatte de Tab, som maatte lides, naar disse ikke kunne erholdes dækkede af andre Vedkommende.

Ministeriet, der tidligere har havt Leilighed til at underkaste det Spørgsmaal, om der maatte være Anledning til at bevirke en Forandring i Bestyrelsen af Overformynderierne udenfor Kjøbenhavn en Overveielse, var allerede dengang, da de ovennævnte Udtalelser fremkom paa Rigsdagen, gennemtrængt af den Overbevisning, at det var en Nødvendighed, at en Forandring blev iværksat. Vel lider den nuværende Overformynderibestyrelse, der fornemmelig paa Grundlag af Udkastanordningen af 7de Februar 1794 har udviklet og beskæftiget sig i over et halvt hundrede Aar, ikke af saadanne Mangler, at den er ligefrem ubrugbar. Den yder tværtimod de Umyndige Fordelen af en gratis Bestyrelse og af en i Almindelighed betryggende Sikkerhed for deres Midler, der under de nuværende Forhold kun ved ganske enkelte Leiligheder og som en Følge af de for Tiden uheldige Konjunkturer, navnlig for Kjøbstadeiendomme, have været udsatte for Tab. Men da Bestyrelsen paa Landet paahviler Retsbetjentene, vil den lægge Hindringer i Veien for den Omdannelse af Retsvæsenet, som paatænkes, idet det for denne Omdannelse er en nødvendig Forudsætning, at de flere forskjelligartede Forretninger, der fortiden ere lagte til Retsbetjentene uden at staae i nogen nødvendig Forbindelse med deres Virksomhed som Justits- og Politiebedsmænd — blandt hvilke Forretninger ogsaa Overformynderibestyrelsen maa henregnes — besørages paa anden